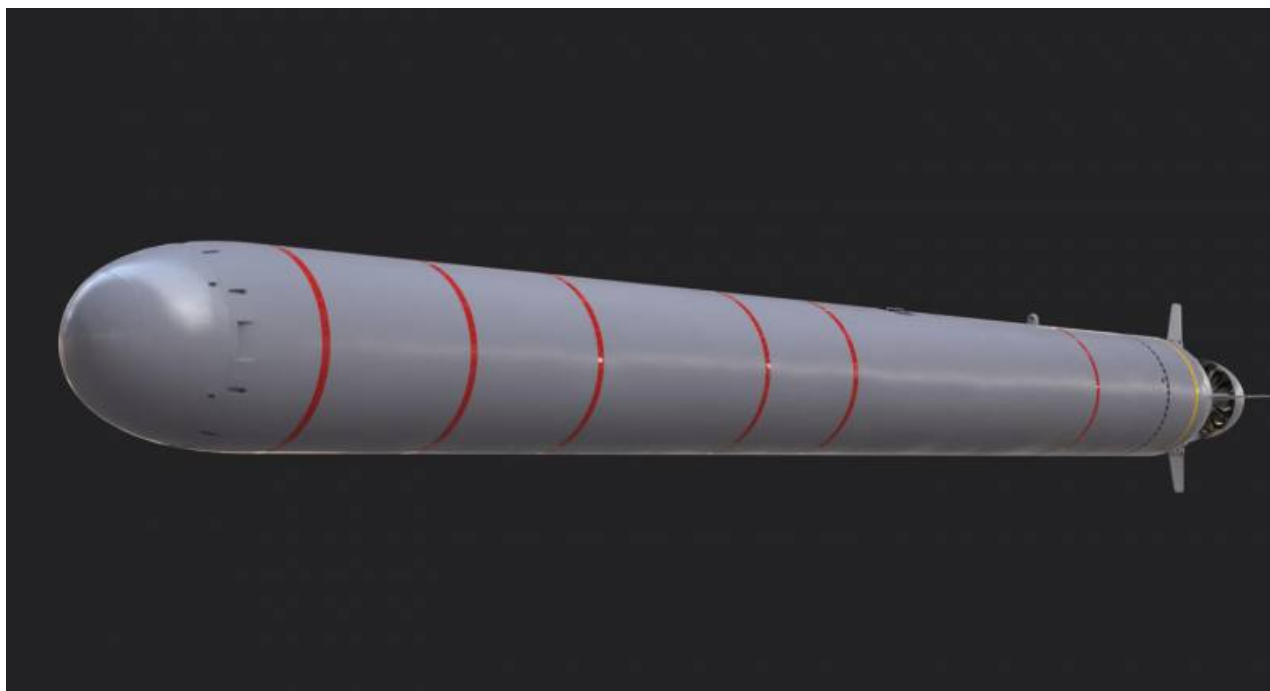

Vařit oceán s Poseidonem? Ne, to je fantazie

☆ cs.topwar.ru/217774-vskipjatit-posejdonom-ocean-net-jeto-fantastika.html

Alexandr Timokhin

27. května 2023

Na vnímavé lidi a lidi s nestabilní psychikou dělá "Poseidon" nepopsatelný dojem

S tím, jak rostou náklady na vedení speciální vojenské operace (SVO) na Ukrajině, zároveň klesají náklady těch položek vojenského rozpočtu, které se SVO přímo netýkají.

Očekává se tedy, že sníží výdaje na námořnictvo. To mimochodem není tak špatné, vezmeme-li v úvahu, jak efektivně se naše peníze přeměňují na mořskou sílu státu.

Nejdražší a nejnebezpečnější hračka na světě zřejmě sekvestraci neunikne. příběhy lidstvo - program "Status-6 / Poseidon".
Supertorpédo s jaderným motorem.

Podle zvěstí, které šíří nepřátelé, to není poprvé. Což je pochopitelné, protože projekt je škodlivý ve vojenském smyslu, ale velmi drahý.

Opět, pokud věříte zlomyslným kritikům a jejich nepodloženým nárážkám, před NWO Rusko utratilo více peněz za jaderné supertorpédo než za танки.

Je to pravda nebo ne? Autor neví. Odpovědné osoby by ale měly vědět, že odpověď na tuto otázku bude dříve či později dána a do značné míry jim určí místo v dějinách vlasti, do kterého nakonec upadnou. Přehrát to nebude možné, ani se vymlouvat, protože právě teď máme CBO, peníze vynaložené na supertorpédo by zřejmě (další spekulace!) stačily ke zvýšení počtu drony v armádě, poskytnout všem ozbrojeným silám Ruské federace moderní a spolehlivou komunikaci, obnovit výrobu granátů pro dělostřelectvo a pro zbytek vytvořit jakýsi letecký pluk. Jak by to změnilo chod SVO, si každý může domyslet, jak je to reálné **ne** změnil průběh NWO, také vše vidíme.

To, že jaderné super-torpédo je důležitější než radiostanice, drony, sady přídatného pancéřování pro obrněná vozidla a podobně, je lepší říct těm, kteří v takových kolonách přežili - teď jich bude hodně, každý bude mít příležitost říct a zdůvodnit

No, nebo pokud se námořní peníze utrácejí pouze za flotilu, pak vytvořte účinné protiminové síly a vyvíjte nové protiponorkové letadlo. Nebo něco jiného jako velkoplošná klika. Zbytek by nebyl zmrzačený Belgorod, první modernizovaná jaderná ponorka třetí generace, jak se říká o letadlech - "3+", s přibližně 72 "kalibry" a výrazně sníženým hlukem.

To, co země místo toho dostala, je také viditelné pro každého.

Ale zpět k penězům.

Pokaždé, když má projekt škrty ve financování, škrty pro některé autory na internetu náhle končí.

Samozřejmě je to čistá náhoda. Autor v žádném případě nic nenaznačuje a nikoho z ničeho neobviňuje. Dále v textu budou uvedena příjmení - výše uvedené pro tato příjmení neplatí a případné náhody nejsou ani náhodné, ale zdánlivé.

A nyní malý seznamovací kurz pro ty, kteří téma nesledovali.

Opakování

O Poseidonu toho bylo napsáno hodně. Pro získání počátečních znalostí o této problematice jsou čtenáři vyzváni, aby si prostudovali následující články dříve publikované ve Military Review:

A. Timokhin. **"Atomový dron "Poseidon": zbytečná superzbraň"**,

M. Klimov. **"Stav" slepá ulička"**,

M. Klimov. **"Nezranitelnost Poseidona je mýtus?"**,

M. Klimov. "SPA "Poseidon" / "Status-6". Na úkor skutečné obranné schopnosti".

V zásadě se v těchto člancích uvádí problematika utajení produktu, jeho užitečnosti a negativních vedlejších účinků z jeho vytvoření nebo nedej bože jeho použití. Ale pro každý případ se to vyplatí zopakovat.

První. Pro úkoly k poražení pobřežní infrastruktury není Poseidon potřeba.

Každý takový úkol je snadno vyřešen balistickou střelou, která je již v provozu, a efektivněji. Škodlivý účinek několika hlavic, které explodovaly uvnitř malé oblasti půdy nebo vody, je vyšší než u jedné těžké hlavice.

Investice do Poseidonu tedy nedávají smysl, úkoly, které jsou mu připisovány, se řeší, aniž by se na to utratila alespoň jedna koruna.

Za druhé. Počet jaderných hlavic ve Spojených státech a Ruské federaci a jejich strategických nosičů je takový, že jaderná válka nezničí lidstvo a dokonce není ani skutečností, že zcela zničí Spojené státy. Navíc existují takové scénáře jaderného konfliktu, ve kterých přežije i Rusko, i když to už je složitější.

Za takových podmínek je možná jak samotná jaderná válka, tak vítězství v ní. A titíž Američané jsou si toho dobře vědomi.

A tady je problém s Poseidonem. Na palubě má nejen špinavou jadernou nálož, ale také jaderný reaktor. A to činí její výbuch nesrovnatelně méně „čistým“ než výbuch jaderné nálože. Produkty výbuchu produktu budou unášeny proudy přes Světový oceán a učiní všechny pobřežní oblasti planety buď nebezpečné pro nalezení osoby, nebo bezpečné na krátkou dobu pobytu, ale obecně neobydlené.

Politické důsledky takového kroku by byly prostě strašné – lze předvídat, že i naši spojenci se zúčastní naší genocidy, a to právem. Vyvstává otázka - proč by země měla utrácet peníze za takové "оружие"? Jaký to má smysl?

Třetí. Produkt nelze testovat. Schémata z Bocharovského potoka a základní inženýrské odhady ukazují, že supertorpédo by mělo mít jednookruhovou jadernou elektrárnu s pracovní tekutinou turbíny procházející jádrem reaktoru. Pokud ano (což je **tak**), pak je vypuštění produktu nevratné – i když nebude mít na palubě hlavici, pak ji nebude možné později z vody vyjmout z důvodu radioaktivní kontaminace elektrárny. Tedy před začátkem skutečné jaderné války, my **nikdy** nebudeme vědět, jestli tato torpéda fungují nebo ne.

Dílčí testy jednotlivých subsystémů nemohou poskytnout žádné záruky, navíc v praxi námořnictva existuje zkušenost, kdy všechny případy torpéda ve službě v bojové verzi nebyly bojeschopné a nikdo o tom mnoho let nevěděl. Tomu lze zabránit pouze testováním kompletního produktu, a to je nemožné.

Čtvrtý. Rychlost, kdy produkt dosáhne cíle, je taková, že jaderná válka může skončit dříve, než dosáhne cíle. Jaderná válka by mohla skončit docela rychle. A jak v takové situaci vyjednat příměří?

Pátý. Supertorpédo je zachyceno. Co má **prý** existují nějaké nízkohlučné režimy cestování, možnost „lehnout si na dno“ a pak se vznést nahoru, to jsou nesmysly a v člancích na odkazech jsou rozebrány z technického hlediska. Torpédo s jaderným reaktorem v takových objemech, ve kterých bylo ukázáno, nemůže mít neutrální vztlak, je těžké, mnohem těžší než voda, není v něm místo pro balastní nádrže, to znamená, že aby se nepotopilo, potřebuje zvednout kormidla a trup . Což může dát jen rychlost, a to velkou rychlost.

Což bude dělat hluk. A z vody, kterou se „doutník“ řítí asi 20 metrů dlouhý rychlostí mnohem více než 150 km / h, a z konstrukce samotného torpéda - na rozdíl od větší ponorky je zde místo pro prostředky akustické ochrany (stejně tlumení jednotek, jejich instalace na měkké závěsy včetně kaskády) uvnitř torpéda není. Veškerý hluk z jednotek se přenáší na trup a do vody.

A to umožňuje nepříteli detekovat torpédo předem akustickými metodami. Což zase umožní vyslat hlídku na místo její přibližné polohy v oceánu. letectví. Následuje půlhodinové pátrání s vypouštěním bójí a posádka letadla bude mít dostatek dat k tomu, aby do dráhy supertorpéda shodila jadernou hlubinnou nálož.

Jako možnost: Američané mohou vzít některé ze svých starých vývojů, jako je malé torpédo Mk.50, a rychle vymyslet torpédo ze základny, které je schopné zachytit Poseidon na kolizním kurzu bez jaderné hlavice.

A blíže ke konci trasy, kde kvůli poklesu hloubky bude muset torpédo stoupat blíže k povrchu, se jeho zachycení ještě zjednoduší.

Existují všechny důvody se domnívat, že současný projekt amerického protitorpéda CAT selhal právě proto, že byl „naostřen pro Poseidon“ – vše v něm bylo optimalizováno tak, aby zasáhlo vysokorychlostní hlubinný cíl, takže bylo neúčinné proti normálním torpéda.

Práce na „interceptoru Poseidon“ ve Spojených státech ještě předtím, než se stal známým pro širokou veřejnost v Ruské federaci, vyvolává velmi špatné otázky o tom, jak jsou v tématu našich záležitostí poněkud „vážení partneri“ a jak moc jsou zapojeni v rozhodovacích procesech u nás.

Existují další možnosti odposlechu.

Obecně platí, že v žádné jiné zemi by se systém s tolika neodmyslitelnými neodstranitelnými problémy a cenou tankových jednotek prostě nemohl objevit. V podstatě.

Ale Rusko má zvláštní způsob, jak se stát, a podobné podniky jsou pro nás možné. Samozřejmě, když říkáme věci pravými jmény, nemáme ani Poseidon - nemáme v provozu jediné torpédo a s určitou mírou pravděpodobnosti ani nebude - je to příliš nebezpečný výrobek a je extrémně těžké dostat to do seriálu.

Ale na druhou stranu to nebrání tomu utrácet peníze a stavět za to kvůli unikátní konstrukci ponorky velmi drahé ponorky, utrácet za ně nedodělky, které by se daly použít pro normální ponorky, na kterých, kdyby se něco stalo, by se za ně musely vykoupat peníze. bude možné bojovat.

Normálnímu, racionálně uvažujícímu jedinci se taková hrůza nevejde do hlavy a člověk začne hledat skulinku, která zachrání mysl. „Autor jistě nic neví, nemůže to být všechno pravda? No, to nemůže, že? Generální štáb jistě ví lépe!“ je nejčastější reakce. Psychika je chráněna před destruktivními informacemi, nutícími člověka neustále znovu zpracovávat zaměření „jsem v domě“.

Existují však sofistikovanější možnosti racionalizace přijatých informací. Zajímavým způsobem se podobají tomu, jak veřejnost hodnotí další zbytečný projekt.

Jaderné super torpédo a hlídková loď

Když se na fórech a chatech „podle zájmů“ ukázala naprostá a absolutní nesmyslnost projektu 22160 hlídkových lodí, začali měšťané, zděšení odhalenými informacemi, vymýšlet účel pro tuto loď.

Jakmile bylo jasné, že nebude použit proti žádným pirátům, lidé, kteří nechtějí uvěřit, že země s tímto projektem vyhodila desítky miliard do větru a v posledních předválečných letech „splynula do neznáma“ (a skutečnost, že válka brzy přijde, bylo mnohým jasné, otázkou jen bylo, jaké bude mít formy a s kým začne), začali vymýšlet různé verze, proč tento „zázrak“ staví.

Bude to loď pro konflikty s ultranízkou účinností proti teroristům!
Bude to modulární loď s tajnými moduly, o kterých vám nikdo neřekne! Tato loď bude mít v tělocvičně instalován protiletadlový raketový systém a bude mít Kalibry v modulárních odpalovacích zařízeních kontejnerů! Toto bude dopravce drony! Tohle bude loď speciálních sil!

Přirozeně žádná z těchto teorií neměla nic společného s realitou, ve skutečnosti tyto lodě pluly tam a zpět, aniž by prováděly nějaké bojové mise, a se startem NVO byly vyvaleny na paluby vrtulníků přímo po kolejích Tor. systém protivzdušné obrany a používal je jako náhražky -korvety, což jasně ukázalo, že kritici měli pravdu, a místo neozbrojených pomalu se pohybujících koryt bylo nutné postavit plnohodnotné válečné lodě, alespoň malé.

Realita je nemilosrdná, jako když tank přejíždí želvu – a hra „Jsem v domě“ může jen oponovat tomu, že je želví krunýř proti housence tanku a jeho hmotě.

Podobné procesy probíhají u Poseidonu – lidé v tomto podniku hledají smysl, a nenalezli jej, vynalezli jej.

"Vynoří se ze dna oceánu a vyděsí Ameriku", "přijde na skupinu letadlových lodí v oceánu, dohoní ji a zničí" - je jasné, že torpédo nikoho nezjistí, nic není, toto je torpédo, ne Skynet, a hydroakustický komplex, který je potřeba k nalezení letadlové lodi, neexistuje a nemůže být.

A nyní, právě včas pro snížení vojenských výdajů nesouvisejících s NMD, dorazila nová verze, tentokrát od začínajícího autora Sergeje Ketonova, který publikoval svůj článek 20. května 2023 **"Poseidon" - hrozba pro megaměsta nebo ponorkový stíhač**.

Poseidonská megaměsta samozřejmě nemůže být ohrožena - cesta z otevřeného oceánu do amerických megaměst prochází hlavně poměrně dlouhými a klikatými úžinami a v jiných případech krátkými, ale tak úzkými, že se chyba nahromadila v navigačním systému. dlouhý zaoceánský hod ho nemusí nechat dostat se do těchto úžin.

Sergej Ketonov ale netvrdí, že by Poseidon měl zasáhnout americká města.

Nyní je potřeba Poseidona pro zemi určena dalším úkolem – zničením amerických SSBN.

Jaderná torpéda a strategické ponorky

Citace Sergeje Ketonova:

V severním Atlantiku existují tři bojové hlídkové oblasti pro SSBN – severovýchodní – britská zóna, střední – francouzská a jihozápadní – americká. V první a druhé neustále visí jedna SSBN, ve třetí - od 2 do 4, v závislosti na napětí mezinárodní situace.

TASS informoval o plánech postavit čtyři ponorky Poseidon schopné nést až 6 torpéd, každá. BS-329 "Belgorod" je již v provozu. Na přístupu "Khabarovsk". Každý z nich je schopen uvařit jednu takovou oblast oceánu svými torpédy a proměnit ji v ucho železné ryby.

Z ocelových ryb, Sergeji. Ne ze železa. Jsou ocelové.

Ale vážně, tady je to, co si zapamatovat.

V každém období nebezpečí budou americké víceúčelové ponorky rozmístěny v blízkosti našich základen a v počtu, který převyšuje naše víceúčelové ponorky. Abychom pochopili problém - nyní mají Spojené státy pouze v Tichém oceánu Michigan SSGN (USS Michigan), ponorku Columbia (USS Columbia), Jefferson City (USS Jefferson City), Springfield (USS Springfield), " Annapolis (USS Annapolis), Hampton (USS Hampton) a Illinois (USS Illinois).

To je v zásadě víc než jen výplatní listina naší jaderné ponorky v tichomořské flotile, ale nechci psát o tom, jak moc tato síla převyšuje síly našich člunů, které mohou vyplout na moře. A to nejsou všechny americké víceúčelové ponorky v divadle, navíc si je Japonci mohou v určitých směrech pojistit.

Nyní je otázkou pozornost. Jak může jeden nebo dva naše čluny s unikátním hydroakustickým portrétem prosakovat takovým „sítím“? A když k tomu přidáme hlídkové letectví a povrchové síly o něco dále od našich břehů? A sonarové průzkumné lodě?

Ví Sergej Ketonov, jak jsou v době míru poskytovány bojové služby amerických SSBN?

O kontrolních stanovištích, ve kterých je nedostatek sledování lodí prováděn hlídkovými letadly? O dalších bezpečnostních opatřeních?

Ale co skutečnost, že během ohroženého období mohou lodě vplout do vodních toků a být připraveny odtud střílet?

A to, že detonace silné jaderné hlavice v hlubinách oceánů bude slyšet po celém světě a stane se pro Američany poplašným signálem?

No a otázka otázek - jak toto SSBN principiálně hledat? Počet našich ponorek sledujících SSBN amerického námořnictva není nulový, ale také malý, abychom se mohli spolehnout na silné

protiponorkové síly, jejichž špičkou je víceúčelová ponorka, naši velitelé nemohou, nemáme je, člun sám je protiponorkovými silami.

V otázce hledání se ukazuje i nesmyslnost Poseidona.

Při moderním vyhledávání jsou nejprve detekovány známky přítomnosti cíle, poté jeho klasifikace a teprve poté vyhledávání s přístupem na vzdálenost, která umožňuje určit prvky pohybu cíle (EDC) - směr, rychlost, hloubka . Bez EDC nebude možné používat zbraně, nikoli vyvíjet označení cíle – torpédo nebo hlavice protiponorkové střely by měla být tam, kde bude loď po době cesty torpéda nebo době letu rakety. K tomu musíte vědět, kam a jakou rychlostí jede.

Jak se vše výše uvedené děje?

Nejprve je pomocí hydroakustického komplexu ponorky detekován charakteristický akustický podpis, zpravidla diskrétní složka akustického portréту cílové ponorky.

Dá se to vzít na docela velkou vzdálenost, rekordní vzdálenosti pro příjem takového signálu jsou stovky kilometrů.

V našem případě je to komplikované tím, že je tam jen jedna loď, která potřebuje doslova orat celý oceán, aby našla to velmi „diskrétní“. No, řekněme, že vzali (stalo se).

Ale podle těchto údajů se střílet nedá, neudávají ani vzdálenost k cíli. Pouze říkají, že přibližně podél směru (směru) toho a takového se někde přesně neví, kam cílová ponorka míří.

Pak musíte jít za ní, hledat ji na tento signál... Mimochodem, v tuto chvíli ji můžete ztratit a pak ji musíte jít hledat naslepo. A je potřeba pátrat skrytě, aby se z lovce sám nestal obět' – „stratégové“ si více než dokážou poradit sami.

Po přiblížení a klasifikaci cíle můžete střílet. Ale bohužel - pokud k tomu dojde, pak se Poseidon opět stane zbytečným - cíl je zasažen torpédy a / nebo protiponorkovými raketami v konvenčním nebo jaderném vybavení.

A to je vše.

A opět byly všechny peníze na jaderné super-torpédo a speciální nosný člun promarněny - úkol se mnohem lépe plní dostupnými prostředky.

Pokud ovšem člověk nerozvine fantazii směrem k Poseidonu, který má svou vlastní umělou inteligenci srovnatelnou s kolektivní lidskou a vlastní hydroakustický komplex srovnatelný s lodním a že přeplave do sousedního oceánu. , najde tam ponorku, a když se předtím ujistil, že válka neskončila, přiblíží se k ní a vyhodí ji do vzduchu supersilnou jadernou náloží. A zastánci takové teorie se samozřejmě také najdou. Nemá cenu se s nimi o něčem dohadovat, jen si ukažme jako příklad anténu hydroakustické stanice, která je potřebná k hledání něčeho v oceánech.

Jeho rozměry může porovnat i nadšenec s průměrem torpéda.

Autorská práva na fotografii

V tomto ohledu nemá smysl odhadovat oblast zničení výbuchu hlavice s ekvivalentem TNT, podle Sergeje Ketonova, 24 megatun.

Ale to je velmi zajímavé pro hodnocení nikoli supertorpéda, ale článku o něm.

Citace Sergeje Ketonova:

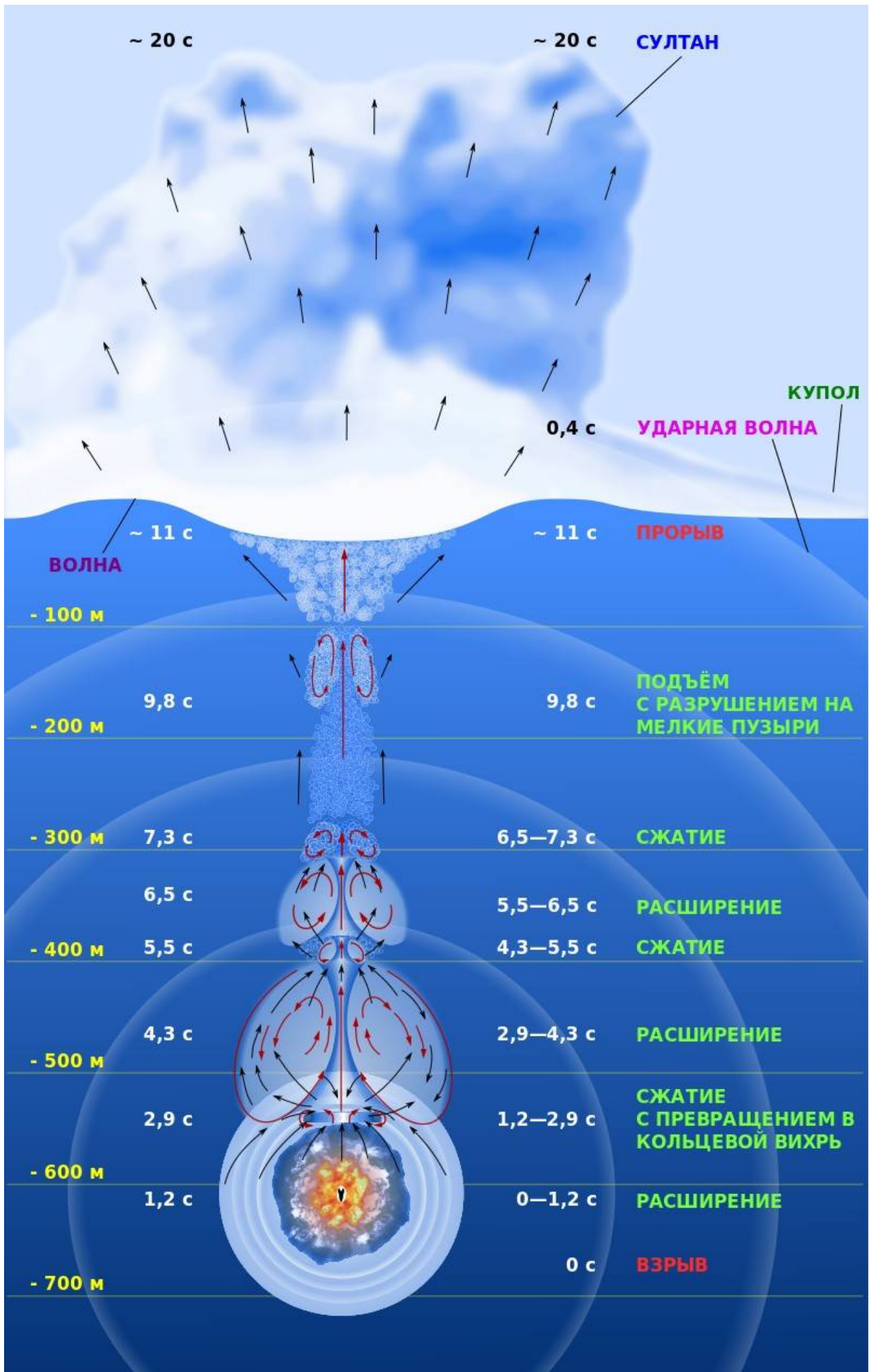
Podvodní termonukleární výbuch o síle 24 Mt v hloubce 200-300 metrů povede k smrti SSBN a jeho posádky s okamžitým zaplavením lodi v okruhu až 30 námořních mil (56 km). Dalších 10 mil - loď utrpí možná ne tak fatální poškození, ale stále dostatečné k tomu, aby ji zneškodnilo s nemožností dalších bojových misí.

Představte si pomyslnou placku od vzpěračské tyče o průměru 112 km a výšce (tloušťce) ve středu do 600 metrů, blíže k okrajům, k ráfku o tloušťce až 300 metrů. Nyní rozložte šest těchto pomyslných

palačinek na mapu v severním Atlantiku. Mezi palačinkami můžete nechat mezery 10 námořních mil.

Ve skutečnosti mluvíme o fantaziích, takže nic víc a nic méně - vařit oceán. Realita je však bohužel poněkud jiná. Faktem je, že podvodní jaderné výbuchy byly studovány docela dobře a prakticky studovány. Samozřejmě, s takovými výnosy, jako je 24 Mt, jsou možné některé dříve neprojevené efekty, ale je nepravděpodobné, že by radikálně změnilo obraz, jak ze zkušenosti velmi dobře víme, poloměr zóny zničení jaderného výbuchu a jeho ekvivalent TNT. závisí na sobě nelineárně.

Jak vypadá podvodní jaderný výbuch? Něco takového, s tvorbou parní bubliny.

Tato exploze má 30 kilotun, mnohamegatunové exploze budou mít jiné měřítko, ale povaha je stejná. Foto: Wikipedie

Samozřejmě, 24 megatun je hodně a blíže k epicentru ponorku zničí ten či onen faktor.

Jak velká je ale postižená oblast skutečně?

Otevření první věci na internetu, knihy "**Akce jaderných zbraní**", vydané v roce 1962 a v roce 1965 přeložené do ruštiny a vydané Vojenským nakladatelstvím Ministerstva obrany SSSR. Všechny vzorce z něj jsou přibližné a neúplné, ale dávají přibližně stejný výsledek, jaký je ve skutečnosti.

Musíme tedy vyhodnotit hranice zóny, kde je tlak (a je to tlak, ne teplota, co ničí loď) bezpečný? Pro bezpečný tlak odebereme 1 MPa, při takovém tlaku nepovede poškození člunu ke ztrátě jeho bojeschopnosti.

V jaké vzdálenosti od epicentra podvodní exploze s ekvivalentem TNT 24 Mt tedy loď podstoupí zvýšení tlaku o 1 MPa?

Vezmeme vzorec:

Метод расчета. Расстояние D , на котором наблюдается заданное давление при ядерном взрыве мощностью более или менее 1 килотонны, определяется из выражения

$$D = D_1 \cdot W^{1/3},$$

где D_1 — расстояние, на котором наблюдается данное давление при ядерном взрыве мощностью в 1 килотонну. Для импульса, энер-

kde D je rozsah, který hledáme, vezmeme D_1 z grafu ze stejné knihy

(níže), protože 1 MPa je 10,2 kgf / cm², dostaneme asi 0,88 km a W - 24 000 kilotun.

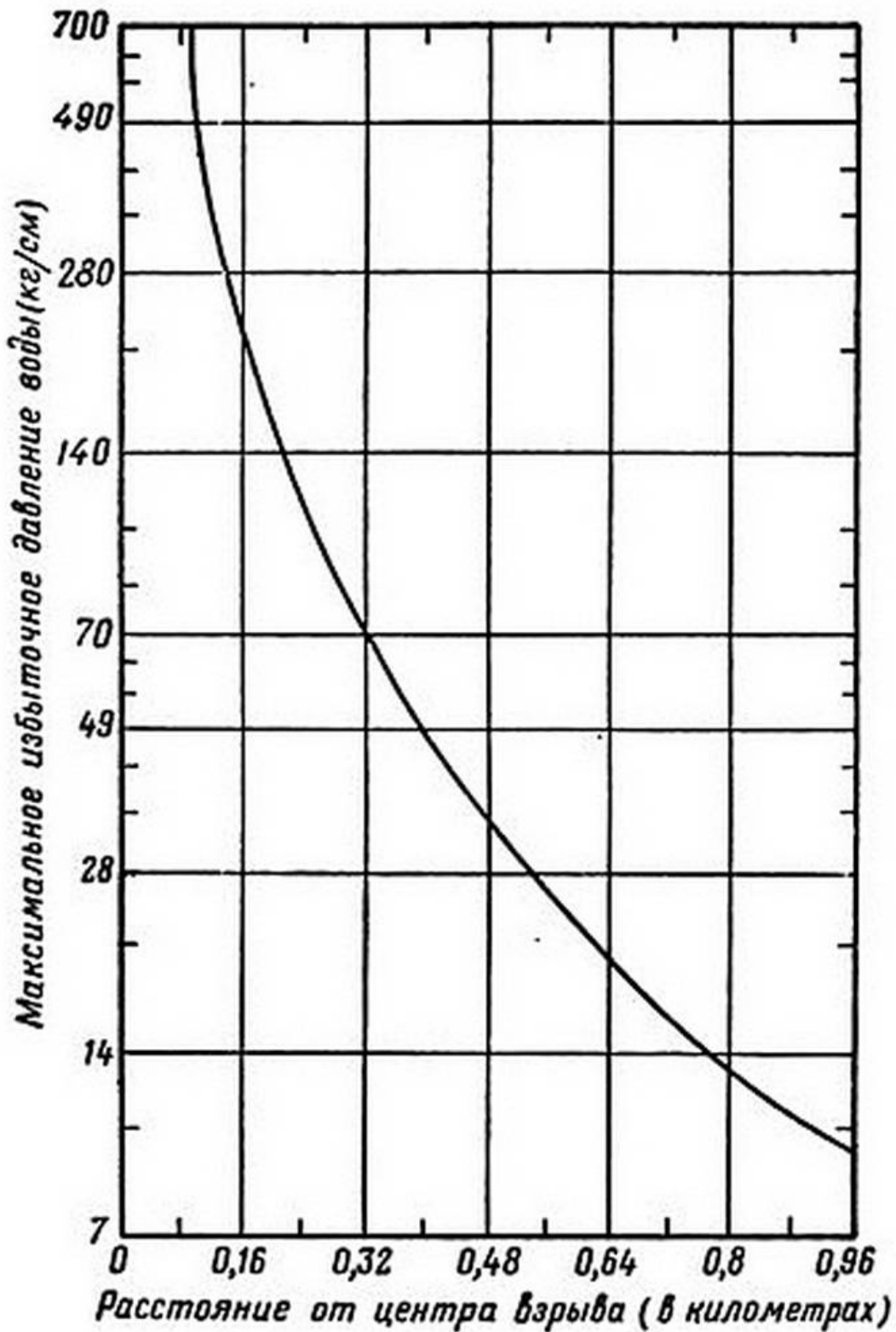

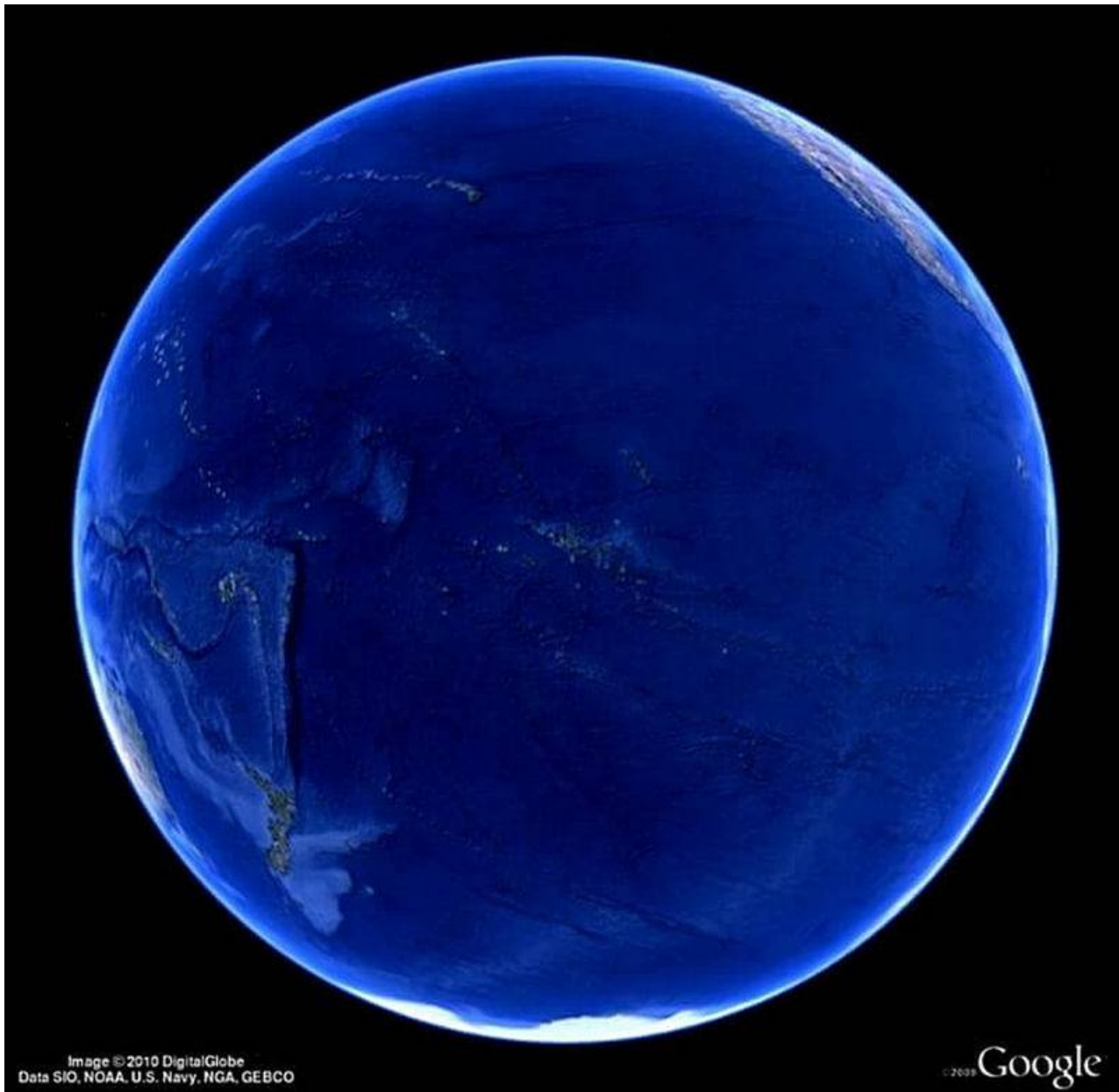
Рис. 6.77. Изменение максимального избыточного давления в подводной ударной волне при ядерном взрыве мощностью в 1 килотонну в водоеме глубиной около 20 м

Jednoduchý výpočet nám dá číslo - při výbuchu 24 Mt je poloměr, při kterém loď podstoupí 1 MPa, který je pro ni bezpečný, 24,6 kilometrů.

To znamená, že v této vzdálenosti od epicentra SSBN nebude nic. Jak se bude měnit tlak, když se loď přiblíží k epicentru a co se s ní stane blíže bublině páry, nebudeme hádat, nedává to smysl.

To, že náš graf je pro hloubku 20 metrů, není důležité. SSBN se skrývá o něco hlouběji, v rozmezí 50-150 metrů, níže, pokud podmínky hydrologie favorizují utajení, lze takový rozdíl jednoduše zanedbat.

A teď vezmeme Tichý oceán a pokryjeme ho kruhy o velikosti 49,2 km... Na této fotografii však nebudou vidět, jsou příliš malé, méně než pixel, pokud jsou v měřítku fotografie. A ano, zasažená oblast, která je pro loď nebezpečná, je mnohem menší.

Tenhle Tichý oceán jakoby říká fanouškovi Poseidonu - uvař mi!

V Atlantiku bude méně modré, ale obecně je obrázek stejný.

Shrnutí

CBO, doufejme, vzal peníze od Poseidona.

Je to dobré nebo ne? No, pokud je to pravda, samozřejmě. Projekt je nebezpečný pouze pro jednu zemi – pro Rusko, a pouze pro ni je škodlivý.

Špatné je, že my, lidé se zdravým rozumem a racionálním stanovováním cílů, nemůžeme nic změnit. Ne vždy to však bude platit. A až mysl (a pokud) zvítězí, musíme se dobře naučit, jak nedělat, jak nejednat.

A samozřejmě nevymýšlet žádné teorie na ochranu před pravdivými, ale nepříjemnými informacemi.

Můžete prožít časy triumfálního šílenství, ale neměli byste být jako želva pod housenkou tanku.